

RISPERIDON TERÁPIA HATÉKONYSÁGA AGRESSZIÓVAL TÁRSULT SÚLYOS MENTÁLIS RETARDÁCIÓBAN: ESETISMERTETÉS

Radics Judit, Ostorharics-H. György

Petz Aladár Megyei Oktató Kórház, II. Pszichiátriai Osztály

RISPERIDON TREATMENT IN MENTAL RETARDATION WITH AGGRESSIVE BEHAVIOUR

Mental retardation is a serious medical condition with considerable strain on the family, the medical profession and the on the society. Mental retardation is not a single disease entity. It contains a large number of disorders of different etiological origin and it can often be co-morbid with serious auto- and hetero-aggression. The CNS structures and their responsivity to psychotropic agents can be abnormal in mental retardation leading to the lack of expected therapeutic responses. Psychotropic drugs can produce inverse effects or can be active only outside the normal dose-response curve in mentally retarded individuals posing additional challenges to selecting the right treatment strategy. Aggressive, mentally retarded patients are often subjected to polypharmacy, use of number of different drugs of several therapeutic indications, as well. Reports were published on the benefits of using the second generation antipsychotic, risperidone, to treat aggressive behavior in children and adults. In this paper we review the beneficial effects of risperidone in three, mentally retarded patients with serious auto- and hetero-aggressive tendencies will be described. Risperidone decreased severe, antisocial behavioral symptoms and provided opportunity to switch the former, inadequately effective polypharmacy over. Furthermore, risperidone therapy resulted in successful socialization and a considerable increase in quality of life of these patients and the caregivers.

Based on the positive experience in this small group of patients we conclude that risperidone as a primary therapy can be used very effectively in

controlling aggressive behavior in mentally retarded patients.

KEYWORDS: risperidone, mental retardation, aggressive behaviour

ÖSSZEFOGLALÁS

A mentális retardációban szenvedők gondozása súlyos követelményeket állít a család, az orvosi ellátás és a társadalom elé. A mentális retardációnak különböző kórokai ismertek, nem sorolható egy betegségcsoportba, de általános jellemzője, hogy a központi idegrendszer válaszkészsége eltér az átlagostól, így a pszichotróp szerekre adott terápiás válasz is eltérő. A megfelelő gyógyszeres terápia beállítása nehéz feladat, mivel a pszichotróp készítmények lehetnek inverz hatásúak, vagy más dózistartományban hatékonyak. Az auto- és hetero-agresszív tüneteket mutató, mentálisan retardált betegek gyakran többszörös gyógyszerkombinációt kapnak. Számos közlemény számol be a második generációs risperidon kedvező hatásáról ezen állapotok kezelésekor, gyermekeknél és felnőtteknél egyaránt. Közleményünkben a risperidon terápia hatékonyságát három, súlyos auto- és heteroagresszív, mentálisan retardált páciens esetén keresztül ismertetjük. A risperidon kezelés elősegítette a beilleszkedést, lehetővé vált a korábban alkalmazott, nem megfelelően hatékony gyógyszer-kombinációk leépítése. A risperidon terápia hatékonyan mutatkozott a mentális retardációhoz társuló agresszív állapotok enyhítésében, elősegítette a betegek szocializációját, javította a betegek és az őket gondozók életminőségét.

KULCSSZAVAK: risperidon, mentális retardáció, agresszió